

EDUSKUNNAN VASTAUS 118/2004 vp

Hallituksen esitys laeiksi tuloverolain sekä perintö- ja lahjaverolain muuttamisesta

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä laeiksi tuloverolain sekä perintö- ja lahjaverolain muuttamisesta (HE 96/2004 vp).

Valiokuntakäsittely

Valtiovarainvaliokunta on antanut asiasta mietinnön (VaVM 13/2004 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

tuloverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 46 §:n 1 momentti, 47 §:n 1 ja 3 momentti, 49 §:n 2 momentti, 50 §:n 2 momentti ja 131 §:n 1 ja 3 momentti, sellaisina kuin niistä ovat, 46 §:n 1 momentti laissa 475/1998, 49 §:n 2 momentti laissa 1360/2002, 50 §:n 2 momentti laissa 1220/1999, 131 §:n 1 momentti laissa 896/2001 ja 131 §:n 3 momentti laissa 1222/1999, sekä

lisätään 47 §:ään uusi 5 momentti ja 48 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 1465/1994 ja mainitussa laissa 896/2001, uusi 6 momentti seuraavasti:

46 §

Luovutusvoiton laskeminen

Omaisuuksien luovutuksesta saadun voiton määrä lasketaan siten, että luovutushinnasta vähennetään omaisuuden hankintamenon poistamatta olevan osan ja voiton hankkimisesta olleiden menojen yhteismäärä. Muun verovelvollisen kuin yhteisön tai avoimen yhtiön taikka kommandiittiyhtiön saamasta luovutushinnasta vähennettävä määrä on kuitenkin aina vähintään 20 prosenttia ja, jos luovutettu omaisuus on ol-

lut luovuttajalla vähintään 10 vuoden ajan, vähintään 40 prosenttia luovutushinnasta.

47 §

Omaisuuksien hankintamenon laskemista koskevia erityisiä säännöksiä

Omaisuuksien hankintameno luetaan myös omaisuuden peruseriäisyyden verovelvollisen omistusaikana. Vastikkeetta saadun omaisuuden hankintamenoksi katsotaan perintö- ja

lahjaverotuksessa käytetty verotusarvo. Hankintameno lasketaan kuitenkin lahjoittajan hankintamenosta, jos lahjansaaaja luovuttaa saamansa omaisuuden ennen kuin lahjoituksesta on kulu-
nut yksi vuosi.

Verovelvollisen aikaisemmin omistamien osakkeiden tai osuuksien hankintamenoa ei ote-
ta huomioon näiden perusteella merkityn optio-
lainan, optio-oikeuden, vaihtovelkakirjan tai
merkintäoikeuden hankintamenoa laskettaessa.
Verovelvollisen aikaisemmin omistaman osake-
keen tai osuuden hankintameno sekä sen perus-
teella merkityn osakkeen tai osuuden hankinta-
meno jaetaan sekä aikaisemmin omistetun että
sen perusteella merkityn osakkeen tai osuuden
hankintamenoksi. Jos rahastoanti ja uusmerkin-
tä on toteutettu samanaikaisesti, jaetaan aikai-
semmin omistetun osakkeen ja sen perusteella
annissa saatujen osakkeiden yhteenlaskettu han-
kintameno kaikkien näiden osakkeiden hankin-
tamenoksi.

Jos omaisuus on luovutettu käypää arvoa
alempaan hintaan siten, että kysymys on perin-
tö- ja lahjaverolain 18 §:n 3 momentissa tarkoi-
tetusta lahjanluonteisesta kaupasta, luovutus
jaetaan maksetun hinnan ja käyvän arvon suh-
teen perusteella vastikkeelliseen ja vastikkeetto-
maan osaan. Vastikkeellisesti luovutetun osuu-
den hankintamenoksi katsotaan siihen kohdistu-
va osa omaisuuden hankintamenosta.

48 §

Verovapaat luovutusvoitot

Luonnollisen henkilön tai kuolinpesän saama
omaisuuden luovutusvoitto ei ole veronalaista
tuloa, jos verovuonna luovutetun muun kuin 1
momentin 2 kohdassa tarkoitettun omaisuuden
yhteenlasketut luovutushinnat ovat enintään
1 000 euroa.

49 §

Osittain verovapaat luovutusvoitot

Edellä 1 momentissa tarkoitettua huojausta
ei sovelleta luovutettaessa omaisuutta valtion
liikelaitokselle muuhun kuin luonnonsuojelutar-
koitukseen, puolustusvoimien käyttöön, tutki-
mustarkoituksiin tai muuhun vastaavaan yhteis-
kunnalliseen tarkoitukseen.

50 §

Luovutustappio

Vähennyskelpoisena luovutustappiona ei pi-
detä tappiota sellaisen asunnon luovutuksesta,
josta saatu luovutusvoitto olisi 48 §:n nojalla ve-
rovapaa, eikä tavanomaisen koti-irtaimiston tai
muun siihen rinnastettavan henkilökohtaiseen
käyttöön tarkoitettun omaisuuden luovutuksesta
aiheutunutta tappiota. Vähennyskelpoisena luo-
vutustappiona ei pidetä myöskään 48 §:n 6 mo-
mentissa tarkoitetuista luovutuksista aiheutunut-
ta tappiota, jos verovuonna luovutetun omaisuu-
den yhteenlasketut hankintamenot ovat enintään
1 000 euroa.

131 §

Alijäämähyvityksen määrä

Alijäämähyvitys on pääomatulon tulovero-
prosentin mukainen osuus samana verovuonna
syntyneestä 60 §:ssä tarkoitettua pääomatulola-
jin alijäämästä, kuitenkin enintään 1 400 euroa.
Tätä enimmäismäärää on korotettava 400 eurol-
la, jos verovelvollisella tai puolisoilla yhdessä
on ollut elätettävänä alaikäinen lapsi, ja 800
eurolla, jos tällaisia lapsia on ollut kaksi tai
useampia. Jos verovelvolliseen sovelletaan puo-
lisoita koskevia säännöksiä, korotetaan sen puo-
lison alijäämähyvityksen enimmäismäärää, jon-
ka ansiotuloista määrättävän valtion tuloveron
määrä on suurempi, elleivät puoliset ole toisin
vaatineet.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua tuloveroprosentin mukaista prosenttiosuutta pääomatulolain alijäämästä on korotettava kahdella prosenttiyksiköllä siltä osin kuin alijäämä on muodostunut ensiasunnon hankintaan otetun asuntovelan koroista.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 200 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2005 toimitettavassa verotuksessa. Lain 47 §:n 3 momenttia sovelletaan osakkeiden ja osuuksien luovutukseen sellaisena kuin se oli tämän lain voimaantullessa, jos osakepääoman korotus on merkitty kaupparekisteriin viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2004.

Laki

perintö- ja lahjaverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään 12 päivänä heinäkuuta 1940 annettuun perintö- ja lahjaverolakiin (378/1940) uusi 21 a § siitä lailla 540/1996 kumotun 21 a §:n tilalle seuraavasti:

21 a §

Jos tuloverotuksessa on sovellettu tuloverolain 47 §:n 1 momentin säännöstä, jonka perusteella omaisuuden hankintameno on laskettu lahjoittajan hankintamenosta, omaisuuden arvosta vähennetään tuloverotuksessa luovutusvoitosta maksuunpantu vero. Omaisuuden arvosta vähennetään kuitenkin enintään se veron määrä, joka luovutusvoitosta olisi määrätty, jos luovutushin-

tana olisi ollut lahjaverotuksessa käytetty verotusarvo.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 200 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran 1 päivänä tammikuuta 2005 vireille tuleviin oikaisuihin.

Helsingissä 30 päivänä kesäkuuta 2004